

Sygn. akt VIII C 1827/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a. (...) z siedzibą w (...)

przeciwko P. B. (1)

o zapłatę

1. uchyla w całości wyrok zaoczny wydany w dniu 3 lutego 2014 roku przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny i oddala powództwo;
2. zasądza od powoda (...) S.a. (...) z siedzibą w (...) na rzecz pozwanego P. B. (2) kwotę 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1827/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 lipca 2013 roku powód (...) S.a. (...) w (...) wytoczył przeciwko pozwanemu P. B. (1) powództwo o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym wnosząc o zasądzenie kwoty 219,95 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 lipca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że przejął na podstawie umowy cesji z dnia 10 września 2012 roku od (...) (...) Spółki Akcyjnej prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy o świadczenie usług abonamentowych. Do dnia dzisiejszego pozwany nie uregulował kwoty dochodzonej pozwem.

(pozew, k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie, k. 5odw)

W dniu 3 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał wyrok zaoczny, na mocy którego powództwo zostało uwzględnione w całości.

(wyrok zaoczny k. 26).

W dniu 8 sierpnia 2017 roku pełn. pozwanego złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym wniósł o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pełn. pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz nieudowodnienia dochodzonego roszczenia.

(pismo procesowe k. 42-45).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2012 roku (...) (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządził kopię noty księgowej nr (...), która obciążała abonenta P. B. (1) kwotą 200 zł, tytułem odszkodowania za niezwrócony sprzęt - „terminal cyfrowy SD”.

(kopia noty księgowej k.7

W dniu 28 września 2012 roku (...) (...) Spółka Akcyjna w W. oświadczyła, iż przysługuje jej wobec pozwanego z tytułu umowy o świadczenie usług wierzytelność w łącznej kwocie 200,00 zł,

Tak określoną wierzytelność (...) (...) S.A. w W. zbyła na rzecz (...) s.a. (...) w (...). (okoliczności bezsporne, kopia częściowego wykazu wierzytelności k. 15-16,).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione. Powód nie spełnił w przedmiotowej sprawie podstawowych wymogów dowodowych.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie o świadczenie usług zawartej przez pozwanego z (...) (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Strona powodowa nie załączyła do akt sprawy ani kopii umowy łączącej pozwanego z (...) (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., jak również innych dokumentów, z których wynikałaby kwota dochodzona pozwem. Należy bowiem zaznaczyć, iż pozwany nie potwierdził faktu zawarcia umowy o świadczenie usług, jak również nie potwierdził, aby miał obowiązek zapłacić kwotę 200,00 zł tytułem kary umownej za nieterminowy zwrot sprzętu.

Dodatkowo strona powodowa nie przedstawiła żadnych faktur VAT, z których miała by wynikać kwota składająca się na żądanie pozwu. Strona powodowa przedstawiła jedynie częściowy wykaz wierzytelności Jednakże tego rodzaju dokument nie może stanowić dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości). Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła.

Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swoje roszczenie, chyba, że nie są one kwestionowane. Powinność taka wynika wprost z treści art. 6 kc, zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 kpc, w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód.

Z opisanych powyżej przyczyn Sąd nie mógł również poczynić ustaleń faktycznych w szerszym zakresie. Powód nie udowodnił bowiem, że pozwany miał obowiązek zapłaty kwoty 200,00 zł.

Z tych te ż względu wyrok zaoczny na podstawie art. 347 k.p.c. podlegał uchyleniu, zaś powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Strona powodowa przegrała proces w całości, a zatem jest ona zobowiązana do zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów procesu. Koszty te obejmują wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru w wysokości 60 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł.